

بررسی اثر روشهای مختلف خاک‌ورزی بر روی خواص فیزیکی خاک و عملکرد گندم

در تناوب نخود- گندم در اراضی دیم

احمد حدیری^۱، رضا رحیم زاده^۲

او ۲ به ترتیب عضو هیئت علمی بخش تحقیقات فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی همدان و عضو هیئت

علمی موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور

Heidari299@yahoo.com

چکیده:

گندم دیم یکی از محصولات مهم در غرب ایران به خصوص استان همدان می باشد که معمولا در تناوب با آیش یا حبوبات (عمدتا نخود) کشت می شود. اطلاعات کمی در خصوص موفقیت آمیز بودن بکارگیری سیستم های بی خاک ورزی و کم خاک ورزی در سیستم کاشت گندم - نخود در شرایط دیم وجود دارد. به منظور تعیین اثر پنج سیستم خاک ورزی بر عملکرد گندم و خواص فیزیکی خاک در یک خاک لوم رسی سیلت دار در ایستگاه تحقیقاتی تجرک (شهرستان کبودر آهنگ) به مدت چهار سال (۸۷-۱۳۸۴) انجام شد. سیستم های خاک ورزی شامل T1- گاوآهن برگرداندار+ هرس بشقابی به عنوان خاک ورزی مرسوم T2- گاوآهن قلمی + غلطک به عنوان کم خاک ورزی T3- پنجه‌غازی + غلطک به عنوان کم خاک ورزی T4- هرس دوار عمودی (سیکلوتیلر)+ غلطک T5- کاشت مستقیم با خطی‌کار (به عنوان بی‌خاک‌ورزی) بود. این تحقیق به صورت طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا شد. در حین آزمایش برخی خواص فیزیکی خاک شامل: جرم مخصوص ظاهری، مقاومت خاک و سرعت نفوذ آب در خاک اندازه گیری شد. همچنین عملکرد و اجزا عملکرد گندم تعیین شد. نتایج نشان داد که اختلاف فاحشی بین روشهای مختلف خاک ورزی در تاثیرشان بر خواص فیزیکی خاک وجود نداشت. تیمارهای T2 و T4 به ترتیب کمترین مقدار جرم مخصوص ظاهری خاک را در بین تیمارها داشتند. از نظر سرعت نفوذ آب در خاک، تیمار T2 بیشترین سرعت نفوذ و تیمار T5 کمترین سرعت نفوذ را داشتند. نتایج سه ساله نشان داد که اثر روشهای مختلف خاک ورزی بر عملکرد دانه و کاه معنی دار نبود. متوسط عملکرد دانه گندم در سه سال فصل زراعی برای تیمار T2 (۱۰۵۰ کیلو گرم در هکتار)، T4 (۱۰۳۰ کیلو گرم در هکتار)، T3 (۹۸۲ کیلو گرم در هکتار)، T5 (۹۷۴ کیلو گرم در هکتار) و T1 (۹۳۲ کیلوگرم در هکتار) بود. می توان نتیجه گرفت که سیستم های خاک ورزی حفاظتی باعث افزایش ۷/۶ درصدی در عملکرد دانه گندم نسبت به خاک ورزی مرسوم شده است. بنابراین رنج وسیعی از سیستم های مختلف کم خاک ورزی و بی خاک ورزی برای تناوب گندم - نخود در اراضی دیم استان همدان می تواند جایگزین روش مرسوم (شخم با گاوآهن برگرداندار) شود.

واژه‌های کلیدی : خاک‌ورزی، خواص فیزیکی خاک، تناوب نخود-گندم، دیم.

مقدمه:

اجرای نادرست عملیات خاک‌ورزی و تهیه بستر بذر علاوه بر اینکه به بافت خاک صدمه می‌زند موجب افت عملکرد نیز می‌شود، در بیشتر مناطق دیم، زارعین تناوب آیش-گندم را اجرا می‌کنند و تناوب حبوبات-گندم به دلیل مشکلات موجود در تهیه بستر بذر (ایجاد کلوخه پس از شخم) مرسوم نیست.

نیاز به افزایش تولید از طریق حذف سال آیش در اراضی دیم، به دلیل رشد روز افزون جمعیت از یک طرف و از طرفی محدودیت اراضی با بازده بالا، ضروری به نظر می‌رسد. حبوبات یکی از محصولات قابل کشت در تناوب با گندم در شرایط دیم می‌باشد که می‌تواند جایگزین آیش در دیم باشد. لازمه کاشت هر محصولی تهیه بستر بذر با روش خاک‌ورزی مناسب می‌باشد که در عملکرد محصول نقش تعیین کننده دارد. به عبارت دیگر هدف از خاک‌ورزی مطلوب ایجاد بستر مناسب برای جوانه‌زنی بذر، رشد ریشه، کنترل گیاهان هرز، کنترل فرسایش و کنترل رطوبت خاک است (shafee, 1995). با توجه به اهمیت تهیه بستر بذر در افزایش تولید و همچنین سطح زیر کشت گندم دیم، دستیابی و ارائه خاک‌ورزی مناسب برای کشت گندم در تناوب با حبوبات ضروری و مهم می‌باشد. در اکثر مناطق دیم بعد از برداشت حبوبات (جهت تهیه بستر بذر غلات) اجرای عملیات خاک‌ورزی عمیق توسط ادواتی نظیر گاواهن برگرداندار ضمن ایجاد کلوخه‌های درشت (بخصوص در خاکهایی با درصد رس بالا) موجب به سطح خاک آمدن بذور غلات قبلی و علفهای هرز که هنوز قابلیت جوانه‌زنی را دارند می‌شود (Diekmens et al., 1994). از طرفی استفاده از ادواتی نظیر گاواهن برگرداندار با عمق شخم بیشتر تحت چنین شرایطی به دلیل افزایش مقاومت کششی موجب اتلاف انرژی نیز می‌شود (Eskandari, 1997). بقایای گیاهی در یک محیط اشباع از بخار آب می‌تواند ۸۰ تا ۹۰ درصد وزن خود آب جذب کند، در صورتیکه تحت همان شرایط مواد رسی فقط ۱۵ تا ۲۰ درصد آب جذب می‌نمایند (Arshad et al., 1999). برای بررسی اثرات عملیات خاک‌ورزی بر روی عملکرد محصول و رطوبت خاک آزمایشی به مدت ۵ سال زراعی در مرکز تحقیقات مناطق خشک ایکاردا در تناوب غلات- حبوبات و محصول تابستانه اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل گاواهن برگرداندار (خاک‌ورزی عمیق)، گاواهن قلمی (خاک‌ورزی حفاظتی عمیق) و پنجه‌غازی (خاک‌ورزی سطحی) بودند. نتایج آزمایش مذکور نشان داد که خاک‌ورزی سطحی بر روی عملکرد گندم نان در طی دو فصل زراعی و بر روی گندم دوروم طی سه فصل زراعی تأثیر مثبتی داشته و اختلاف بین تیمارها معنی‌دار بود (Anonymous, 1990). برای بررسی اثرات خاک‌ورزی، تناوب و کود شیمیایی، آزمایش مزرعه‌ای از سال ۱۹۸۸ لغایت ۱۹۹۴ در آب و هوای مدیترانه‌ای در اسپانیا به مورد اجرا گذاشته شد. تیمارهای خاک‌ورزی شامل بی‌خاک‌ورزی، خاک‌ورزی متداول و تناوبها شامل آیش- گندم، گندم- گندم، گندم- نخود، گندم- آفتابگردان و باقلا - گندم بودند. بر اساس نتایج، در سالهای خشک عملکرد گندم در روش بی‌خاک‌ورزی از روشهای دیگر بیشتر بود. بر عکس روش خاک‌ورزی متداول در سالهای پر باران نتیجه بهتری داشت. همچنین در این بررسی اثرات متقابل خاک‌ورزی و تناوب در سالهای خشک معنی‌دار بوده به طوریکه به ترتیب تناوب نخود- گندم، باقلا- گندم، آیش- گندم نسبت به روش خاک‌ورزی متداول از عملکرد بالایی برخوردار بودند (Lopez et al., 1996). آزمایش دیگری در طول ۸ فصل زراعی به منظور بررسی اثر روشهای خاک‌ورزی متداول در زمانهای مختلف (زود- متوسط-دیر) و روش بی‌خاک‌ورزی در دو مرحله زمانی زود و دیر در تناوب غلات- حبوبات (عدس) در مرکز تحقیقات مناطق خشک ایکاردا به اجرا در آمد. نتایج حاصله حاکی از آن است که عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی محصول (گندم و عدس) در سیستم بی‌خاک‌ورزی اختلاف معنی‌داری با روش متداول خاک‌ورزی نداشته ولی برتری روش بی‌خاک‌ورزی در تقلیل هزینه‌ها نیز مشهود بود (Anonymous, 1992). دستاورد سایر محققین در رابطه با اثرات بلند مدت تناوب‌های زراعی مختلف و روش‌های متفاوت خاک‌ورزی بیانگر افزایش عملکرد گندم در شرایط دیم به میزان ۷۸٪ در روش خاک‌ورزی حفاظتی نسبت به روش خاک‌ورزی مرسوم است (Mejaded & Sander, 1998). بر اساس تحقیقات انجام

یافته، در فرو سنجی با مخروط (با ۳۰ درجه و قطر ۱۳ میلیمتر) اگر مقاومت خاک بیش از ۳ مگا پاسگال باشد موجب محدودیت برای رشد ریشه گیاه خواهد شد (Busscher & Sojka, 1987). هالورسون و همکاران (Halvorson et al., 1999) در یک آزمایش ۱۲ ساله، تاثیر خاک ورزی و کود ازته را بر گندم زمستانه دیم در یک سیستم کشت سالیانه بررسی نمودند. سیستم های خاک ورزی شامل خاک ورزی مرسوم، کم خاک ورزی و بدون خاک ورزی و مقادیر کود ازته شامل: ۳۴، ۶۷ و ۱۰۱ کیلوگرم در هکتار در تناوب گندم بهاره- گندم زمستانه- آفتابگردان بود. نتایج نشان داد که عملکرد گندم در سیستم های کم خاک ورزی (۱۹۶۸ کیلوگرم در هکتار) و بدون خاک ورزی (۲۰۲۲ کیلوگرم در هکتار) نسبت به خاک ورزی مرسوم (۱۸۰۱ کیلوگرم در هکتار) بیشتر بود. همچنین افزایش کود ازته از ۳۴ کیلوگرم به ۶۷ کیلوگرم، تولید گندم را از ۱۸۴۴ کیلوگرم به ۱۹۵۳ کیلوگرم افزایش داد. نتایج طولانی مدت نشان داد که می توان در دشت های بزرگ شمالی گندم زمستانه را به طور موفقیت آمیز در سیستم های کشت یک ساله بدون استفاده از آیش بکار برد به خصوص اگر از سیستم های بدون خاک ورزی به همراه کود اضافه ازته استفاده شود. همت و اسکندری (Hemmat & Eskandari, 2004) در تحقیقی اثرات خاک ورزی را بر عملکرد محصول در تناوب گندم - نخود در اراضی دیم آذربایجان شرقی بررسی نمودند. سیستم های خاک ورزی شامل ۱- شخم با گاواهن برگرداندار + دیسک به عنوان خاک ورزی مرسوم ۲- شخم با گاواهن قلمی + دیسک به عنوان کم خاک ورزی ۳- پنجه غازی به عنوان کم خاک ورزی و ۴- بدون خاک ورزی با بقایای محصول قبلی بود. نتایج نشان داد که بیشترین عملکرد گندم با پنجه غازی حاصل شد در صورتیکه بیشترین عملکرد نخود با روش بدون خاک ورزی با و بدون بقایا بدست آمد. عملکرد گندم و نخود در روش خاک ورزی با گاواهن قلمی به ترتیب ۱۴ و ۲۷ درصد بیشتر از خاک ورزی مرسوم بود. همت و اسکندری (Hemmat & Eskandari, 2006) در تحقیقی اثر پنج روش خاک ورزی را بر عملکرد و اجزا عملکرد گندم در تناوب گندم-گندم در یک خاک لومی رسی در شمال غرب ایران (آذربایجان شرقی) به مدت سه سال مطالعه نمودند. نتایج نشان داد که روشهای مختلف خاک ورزی اثر معنی دار بر عملکرد و اجزا عملکرد گندم در ۲ سال داشته است. متوسط عملکرد گندم در سه فصل زراعی در روش های خاک ورزی مرسوم، گاواهن قلمی، پنجه غازی، بدون خاک ورزی (با بقایای ایستاده) و بدون خاک ورزی (با بقایای کامل) به ترتیب ۱۰۰۰، ۱۱۰۰، ۱۲۰۰، ۱۳۰۰ و ۱۴۰۰ کیلوگرم در هکتار بود. متوسط عملکرد دانه گندم در روش خاک ورزی با گاواهن قلمی و بدون خاک ورزی (با بقایای کامل) بطور معنی داری ۴۲-۲۵ درصد بیشتر از روش خاک ورزی مرسوم (گاواهن برگرداندار) بود. تعداد بوته در متر مربع در روشهای خاک ورزی با گاواهن قلمی و بدون خاک ورزی به طور معنی داری افزایش یافت ولی تعداد دانه در خوشه و طول خوشه تنها در روش بدون خاک ورزی نسبت به خاک ورزی مرسوم افزایش یافت. روشهای خاک ورزی اثر معنی داری روی وزن هزار دانه نداشتند. پیکول و همکاران (Pikul et al., 1993) در آزمایشی طولانی مدت (۱۹ سال) اثر چهار روش خاک ورزی را روی عملکرد محصول و خواص خاک در یک خاک لومی سیلتی در تناوب نخود سبز-گندم مطالعه نمودند. روش های خاک ورزی اولیه شامل (T1) گاواهن برگرداندار در پاییز بعد از گندم و نخود (T2) روتیواتور در پاییز بعد از گندم و پنجه غازی در پاییز بعد از نخود (T3) گاواهن برگرداندار در بهار بعد از گندم و گاواهن برگرداندار در پاییز بعد از نخود (T4) بدون خاک ورزی بعد از گندم و پنجه غازی در پاییز بعد از نخود بودند. نتایج حاکی از عدم اختلاف در عملکرد (نخود و گندم) در چهار روش خاک ورزی بود. از نقطه نظر فرسایش تیمارهای (T3) و (T4) نسبت به (T1) و (T2) برتری

داشتند، زیرا پوشش سطحی در زمستان ایجاد کردند. آنها نتیجه گرفتند که سیستم مرسوم شخم با گاواهن برگرداندار در پاییز بعد از نخود و گندم می تواند با دیگر روشهای خاک ورزی بدون کاهش عملکرد جایگزین شود. با توجه به موفقیت آمیز بودن بکارگیری سیستم های خاک ورزی حفاظتی در زراعت دیم، آزمایش حاضر در اراضی دیم استان همدان در یک تناوب نخود-گندم اجرا شد.

مواد و روشها:

اثر روشهای مختلف خاک ورزی بر روی خواص فیزیکی خاک و عملکرد گندم دیم در تناوب نخود-گندم در چهار سال (۸۷-۱۳۸۴) در ایستگاه تحقیقاتی تجربک مرکز تحقیقات کشاورزی همدان اجرا شد (جدول ۱).

جدول ۱- مشخصات محل آزمایش

محل	موقعیت جغرافیایی	بافت خاک	بارندگی در فصل زراعی (میلی متر)			مدت آزمایش
			۱۳۸۴-۸۵	۱۳۸۵-۸۶	۱۳۸۶-۸۷	
ایستگاه تحقیقاتی تجربک (کیودراهنگ، استان همدان)	۴۵° و ۴۸° طول شرقی و ۱۴° و ۳۵° عرض شمالی ارتفاع آن از سطح دریا ۱۷۰۰ متر	لوم رسی سیلت دار (۴۹٪ شن، ۲۵/۷٪ سیلت و ۲۵/۳٪ رس)	۲۳۴/۲	۴۳۷/۲	۱۸۷/۷	۳۳۲/۷

این تحقیق در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی شامل ۵ تیمار و ۴ تکرار اجرا شد. تیمارهای خاک ورزی پیاده شده در پلاتهای آزمایش شامل (T1- گاواهن برگرداندار+ هرس بشقابی به عنوان خاک ورزی مرسوم T2- گاواهن قلمی + غلطک به عنوان کم خاک ورزی T3- پنجه‌غازی + غلطک به عنوان کم خاک ورزی T4- هرس دوار عمودی(سیکلوتیلر)+ غلطک به عنوان کم خاک ورزی T5- کاشت مستقیم با خطی کار (به عنوان بی خاک ورزی)) بود. ابتدا دو قطعه زمین هر کدام به ابعاد ۵۰×۱۱۰ متر با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی یکسان به منظور کشت گندم و نخود انتخاب شد. سپس در اواخر مهر ماه سال ۱۳۸۳ در یکی از قطعات گندم دیم (رقم سرداری) کشت شد و در اواسط فروردین سال ۱۳۸۴ در قطعه دیگر نخود دیم کشت شد (تهیه زمین نخود با دستگاه گاواهن قلمی + غلطک انجام می شد و در اوایل بهار با مساعد بودن شرایط خاک، اقدام به کاشت نخود به مقدار ۷۵ کیلوگرم در هکتار با عمیق کار ماشین برزگر به صورت یک خط در میان با فاصله کشت ۳۴ سانتیمتر می شد). پس از رسیدن کامل نخود، محصول در مردادماه همان سال برداشت شد و قطعه آزمایش جهت اعمال تیمارهای خاک ورزی و کشت گندم آماده شد. ابتدا قطعه آزمایشی پلات بندی شد (اندازه هر پلات ۹ × ۲۰ متر، فاصله پلاتها از یکدیگر ۱/۵ متر و فاصله تکرارها از یکدیگر ۱۰ متر بود). قبل از اعمال تیمارها نمونه خاک مرکب جهت تجزیه معمول خاک و توصیه کودی برداشت شد. نتایج آزمایش خاک در جدول ۲ و سایر مشخصات (تاریخ کشت، مقدار بذر و کود و...) در جدول ۳ و نیز مشخصات فنی ادوات مورد استفاده در جدول ۴ ارائه شده است. لازم به توضیح است که تمام کود فسفاته و دو سوم کود اوره در پاییز و مابقی کود اوره در بهار (در صورت بارندگی و رطوبت مناسب) به زمین داده شد.

عمق سانتی متر	درصد اشباع s.p	هدایت الکتریکی EC*10 ³ Ds/cm	واکنش گل اشباع	درصد گچ مواد خنثی کننده	درصد کربن آلی	ازت کل (درصد)	فسفر قابل جذب p.p.m	پتاسیم قابل جذب p.p.m	درصد شن Sand	درصد سیلت Silt	درصد رس Clay	بافت
۰-۳۰	-	۰/۹۳	۸/۰۵	۴/۹۵	-	۰/۳۴	۱۰/۲	۳۱۰	۴۹	۲۵/۷	۲۵/۳	SCL

قبل از اعمال روشهای خاک ورزی نمونه خاک جهت تعیین رطوبت خاک و نیز جرم مخصوص ظاهری خاک برداشت شد. همچنین سرعت نفوذ آب در خاک بوسیله استوانه مضاعف اندازه گیری شد. پس از اعمال روشهای مختلف خاک ورزی، تمام قطعه آزمایش بوسیله عمیق کار ماشین برزگر همدان کشت می شد. همچنین در حین آزمایش و در تاریخ های مشخص، برخی خواص فیزیکی خاک شامل: جرم مخصوص ظاهری، سرعت نفوذ آب در خاک و مقاومت خاک به فرسودگی اندازه گیری شد. یک هفته قبل از برداشت گندم فاکتورهای ارتفاع گیاه و نیز تعداد خوشه در متر مربع با کادر اندازی در کلیه پلاتها تعیین شد. سپس در آزمایشگاه فاکتورهای تعداد دانه در خوشه و وزن هزار دانه، طول خوشه اندازه گیری شد جهت تعیین عملکرد دانه از هر کرت سطحی به اندازه ۱۰ مترمربع برداشت و پس از انتقال به مرکز توسط کمباین آزمایشی دانه جدا و توزین شد. نتایج حاصله از بررسی های مزرعه ای و همچنین عملکرد تیمارها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته و از آزمون چند دامنه ای دانکن جهت مقایسه میانگین ها استفاده شد.

جدول ۳- تاریخ کشت و سایر مشخصات

سال زراعی	تناوب	تاریخ کشت	رقم گندم	مقدار بذر (کیلو گرم در هکتار)	کود مصرفی (کیلوگرم در هکتار)
۱۳۸۴-۸۵	نخود-گندم	۱۳۸۳/۷/۲۴	سرداری	۱۵۰	اوره (۴۶٪ ازت) فسفات آمونیم (۴۶٪ فسفر)
۱۳۸۵-۸۶	نخود-گندم	۱۳۸۴/۷/۱۵	سرداری	۱۵۰	
۱۳۸۶-۸۷	نخود-گندم	۱۳۸۵/۷/۹	سرداری	۱۵۰	

جدول ۴- مشخصات فنی ادوات مورد استفاده

نوع ماشین	عرض کار (سانتی متر)	مشخصات فنی
گاواهن برگرداندار	۹۰	سوار شونده، سه خیش، عرض برش هر خیش ۳۰ سانتیمتر
گاواهن مرکب	۲۰۰	مجهد به تیغه های قلمی، پنجه غازی و غلطک- عرض کار ۲ متر- ساخت شرکت ماشین زراعت همدان
سیکلوتیلر	۲۵۰	مدل HRB 252D - مجهد به غلطک
عمیق کار	۲۳۱	مدل الوند شرکت ماشین زراعت همدان - ۱۳ ردیفه- فاصله بین ردیف (۱۷ سانتیمتر)
هرس بشقابی (دیسک)	۲۰۰	سوار شونده - ۲۸ پره

نتایج و بحث:

جرم مخصوص ظاهری:

نتایج تجزیه واریانس مرکب و مقایسه میانگین‌های سه ساله جرم مخصوص ظاهری خاک در روشهای مختلف خاک ورزی طی سالهای ۸۷-۱۳۸۴ در جداول ۵ و ۶ آورده شده است. همانگونه که از ارقام جداول مذکور مشاهده می شود اثر روشهای خاک ورزی بر جرم مخصوص ظاهری خاک در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شده است و به ترتیب گاوآهن قلمی و سیکلوتیلر در اعماق ۱۰ و ۲۰ سانتی متری خاک، کمترین مقدار جرم مخصوص ظاهری خاک را داشته اند.

جدول ۵- تجزیه واریانس مرکب (میانگین مربعات) اثر تیمار بر جرم مخصوص ظاهری خاک

منابع تغییر	درجه آزادی	جرم مخصوص ظاهری خاک (عمق ۱۰-۲۰ سانتی متر)	جرم مخصوص ظاهری خاک (عمق ۱۰-۲۰ سانتی متر)
سال	۲	۰/۰۹۶*	۰/۰۳۶**
خطا	۹	۰/۰۱۶	۰/۰۰۱
تیمار خاک ورزی	۴	۰/۰۷۵**	۰/۰۱۰**
سال*تیمار	۸	۰/۰۲۶	۰/۰۰۴
خطا	۳۶	۰/۰۱۲	۰/۰۰۵
مجموع	۵۹		
ضریب تغییرات(درصد)	۷/۷۹	۵/۰۴	

ns ، * و ** به ترتیب عدم وجود تفاوت معنی دار، تفاوت معنی دار در سطح ۵٪ و تفاوت معنی دار در سطح ۱٪.

جدول ۶- میانگین جرم مخصوص ظاهری خاک (g/cm³) در روشهای مختلف خاک ورزی

تیمار	عمق ۱۰-۲۰ سانتی متر	عمق ۱۰-۲۰ سانتی متر
T1	۱/۴۳ b	۱/۴۴ b
T2	۱/۳۲ a	۱/۲۸ a
T3	۱/۴۴ b	۱/۴۹ b
T4	۱/۳۵ a	۱/۳۶ a
T5	۱/۳۵ a	۱/۴۴ b

اعداد هر ستون که دارای حروف مشترکی هستند از نظر آماری اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

سرعت نفوذ آب در خاک:

همانگونه که از ارقام جدول ۷ مشاهده می شود گاوآهن قلمی بیشترین سرعت نفوذ آب در خاک (۰/۳۱ سانتی متر در دقیقه) و بدون خاک ورزی کمترین سرعت نفوذ آب در خاک (۰/۲۴ سانتی متر در دقیقه) را در بین تیمارها داشتند.

جدول ۷- میانگین سه ساله سرعت نفوذ آب در خاک در تیمارهای مختلف خاک ورزی

تیمار	(سانتی متر در دقیقه)
T1	۰/۲۹
T2	۰/۳۱
T3	۰/۲۸
T4	۰/۲۸
T5	۰/۲۴

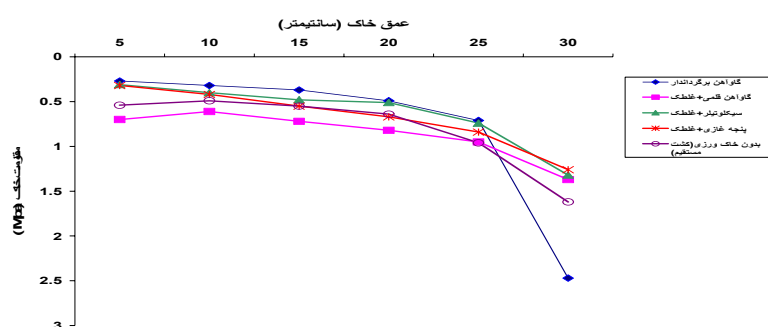
مقاومت خاک:

همانگونه که از مقادیر جدول ۸ مشاهده می شود اثر روشهای مختلف خاک ورزی بر مقاومت خاک معنی دار نشده است. با توجه به شکل ۱ تا عمق ۲۵ سانتیمتری خاک به ترتیب گاوآهن برگرداندار، سیکلوتیلر، پنجه غازی، بدون خاک ورزی و گاوآهن قلمی بیشترین کاهش را در مقاومت خاک داشته اند ولیکن از عمق ۲۵ تا ۳۰ سانتیمتری خاک به ترتیب سیکلوتیلر، پنجه غازی، گاوآهن قلمی، بدون خاک ورزی و گاوآهن برگرداندار کمترین مقاومت خاک را داشته اند. می توان نتیجه گرفت که گاوآهن برگرداندار تا عمق ۲۵ سانتیمتری خاک قادر به کاهش مقاومت خاک بوده ولیکن از عمق ۲۵ تا ۳۰ سانتیمتر به طور خطی مقاومت خاک افزایش پیدا کرده و در عمق ۳۰ سانتیمتری به ماکزیمم مقدار خود (۲/۴۷ Mpa) رسیده است. می توان نتیجه گرفت که این افزایش مقاومت در خاک به دلیل ایجاد لایه شخم^۱ به وسیله گاوآهن برگرداندار است.

جدول ۸- میانگین دو ساله مقاومت خاک در اعماق خاک در تیمارهای مختلف خاک ورزی (سالهای زراعی ۸۵-۱۳۸۴ و ۸۶-۱۳۸۵)

تیمار	مقاومت خاک (Mpa) در اعماق (cm)		
	۱۰	۲۰	۳۰
T1	۰/۳۲ a	۰/۴۹ a	۲/۴۷ a
T2	۰/۶۱ a	۰/۸۲ a	۱/۳۷ a
T3	۰/۴۲ a	۰/۶۷ a	۱/۲۶ a
T4	۰/۴ a	۰/۵۱ a	۱/۳۲ a
T5	۰/۴۹ a	۰/۶۴ a	۱/۶۲ a

اعداد هر ستون که دارای حروف مشترکی هستند تفاوت آماری بر پایه آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح ۵٪ ندارند.

شکل ۱- تغییرات مقاومت خاک با عمق در تیمارهای مختلف خاک ورزی

عملکرد و اجزاء عملکرد گندم:

نتایج تجزیه واریانس مرکب و مقایسه میانگینهای سه ساله عملکرد و اجزای عملکرد گندم شامل (تعداد بوته در مترمربع، تعداد دانه در هر خوشه و وزن هزار دانه) در روشهای مختلف خاک ورزی طی سالهای ۸۷-۱۳۸۴ در جداول شماره ۹ و ۱۰ و نیز نتایج تجزیه واریانس مرکب و مقایسه میانگینهای پارامترهای طول گیاه و طول خوشه در روشهای مختلف خاک ورزی در دو سال زراعی (۸۶-۸۷ و ۸۵-۸۶) در جداول ۱۰ و ۱۱ آورده شده است. همانگونه که از نتایج مشاهده می شود اثر سال معنی دار بوده و عملکرد گندم و نیز اجزای عملکردی آن با افزایش مقدار بارندگی افزایش داشته است. همچنین اثر روشهای مختلف خاک ورزی بر عملکرد و اجزای آن به غیره از طول خوشه، از نظر آماری معنی دار نشده است. ولیکن از نظر عملکرد دانه روشهای خاک ورزی شامل: گاوآهن قلمی (۱۰۵۰ کیلوگرم

در هکتار)، سیکلوتیلر (۱۰۳۰ کیلوگرم در هکتار)، پنجه غازی (۹۸۲ کیلوگرم در هکتار) و بدون خاک ورزی (۹۷۴ کیلوگرم در هکتار) نسبت به گاوآهن برگرداندار (۹۳۲ کیلوگرم در هکتار) به ترتیب باعث افزایش عملکرد دانه به مقدار ۱۲/۷، ۱۰/۵، و ۴/۵ درصد شدند. از نظر عملکرد کاه، به ترتیب گاوآهن قلمی (۱۶۱۲ کیلوگرم در هکتار)، پنجه غازی (۱۵۰۹ کیلوگرم در هکتار)، بدون خاک ورزی (۱۴۹۸ کیلوگرم در هکتار)، سیکلوتیلر (۱۴۷۵ کیلوگرم در هکتار) بیشترین عملکرد کاه و گاوآهن برگرداندار (۱۴۲۰ کیلوگرم در هکتار) کمترین عملکرد کاه را داشتند. می توان نتیجه گرفت که روشهای خاک ورزی حفاظتی علاوه بر دانه باعث افزایش عملکرد کاه نسبت به روش مرسوم (گاوآهن برگرداندار) شدند. نتایج بدست آمده از تحقیقات سایر محققین نیز حکایت از برتری روشهای خاک ورزی حفاظتی نسبت به خاک ورزی دیم مرسوم در افزایش عملکرد در شرایط دیم دارد. (بی نام، ۱۹۹۲؛ لویز و همکاران، ۱۹۹۶؛ مجاهد و ساندر، ۱۹۹۲؛ هالورسون و همکاران، ۱۹۹۹؛ همت و اسکندری، ۲۰۰۴؛ پیکول و همکاران، ۱۹۹۳)

همانطور که قبلا گفته شده اثر روشهای مختلف خاک ورزی بر پارامترهای: تعداد بوته در مترمربع، تعداد دانه در خوشه، وزن ۱۰۰۰ دانه، ارتفاع گیاه و طول خوشه معنی دار نشد. از نظر طول خوشه، به ترتیب گاوآهن قلمی (۶/۲ سانتیمتر)، سیکلوتیلر (۵/۸ سانتیمتر)، گاوآهن برگرداندار (۵/۸ سانتیمتر)، بیشترین طول خوشه و پنجه غازی (۵/۶ سانتیمتر) و بدون خاک ورزی (۵/۶ سانتیمتر) کمترین طول خوشه را داشتند. از نظر تعداد بوته در مترمربع، گاوآهن برگرداندار با میانگین ۲۹۶ بوته در متر مربع بیشترین و سیکلوتیلر با میانگین ۲۷۷ بوته در متر مربع کمترین، از نظر تعداد دانه در خوشه، گاوآهن قلمی با میانگین ۱۰/۹ دانه در خوشه بیشترین و گاوآهن برگرداندار با میانگین ۹/۶ دانه در خوشه کمترین، از نظر وزن هزار دانه، سیکلوتیلر با میانگین ۳۵ گرم بیشترین و گاوآهن برگرداندار با میانگین ۳۲/۱ گرم کمترین و در آخر از نظر طول گیاه، سیکلوتیلر با میانگین ۴۷/۵ سانتیمتر بیشترین و پنجه غازی با میانگین ۴۵/۵ سانتیمتر کمترین مقدار را در بین تیمارهای مختلف به خود اختصاص دادند.

جدول ۹- واریانس مرکب (میانگین مربعات) صفات زراعی گندم بر اساس تیمارهای مختلف

منابع تغییر	درجه آزادی	عملکرد دانه	عملکرد کل (دانه+کاه)	تعداد بوته در مترمربع	تعداد دانه در هر خوشه	وزن هزار دانه
سال	۲	* * ۸۰۰۹۵۸۸	* * ۵۴۵۷۱۸۲۴	* * ۴۱۶۱۳۸۲	* * ۱۳۴۳	* * ۱۲/۸
خطا	۹	۲۳۵۵۷	۱۵۲۷۹۰/۵	۵۴۲۳/۶	۴/۹	۱۴/۷
تیمار خاک ورزی	۴	^{ns} ۲۶۶۰۴	^{ns} ۱۴۷۴۲۴/۳	^{ns} ۶۵۱/۴	^{ns} ۳/۸	^{ns} ۱۹/۲
سال*تیمار	۸	^{ns} ۱۷۵۳۸/۷	^{ns} ۱۸۵۲۹/۷	^{ns} ۱۱۲۲/۱	^{ns} ۵/۵	^{ns} ۹/۳
خطا	۳۶	۱۷۳۴۳/۱	۱۶۲۹۳۵/۹	۲۹۴۲/۵	۲/۲	۱۸
مجموع	۵۹					
ضریب تغییرات (درصد)		۱۳/۲۵	۱۶/۱۷	۱۹/۰۴	۱۴/۴۹	۱۲/۵۷

^{ns} ، * و * * به ترتیب عدم وجود تفاوت معنی دار، تفاوت معنی دار در سطح ۵٪ و تفاوت معنی دار در سطح ۱٪.

جدول ۱۰- تجزیه واریانس مرکب (میانگین مربعات) پارامترهای، ارتفاع گیاه و طول خوشه در تیمارهای مختلف در دو سال زراعی ۸۶-۸۷ و ۸۵-۸۶

منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع گیاه	طول خوشه
سال	۱	**۱۱۵۱۹	**۵۴۵۷۱۸۲۴
خطا	۶	۹/۱	۰/۲۵
تیمار خاک ورزی	۴	^{ns} ۵/۲	^{ns} ۰/۵۴
سال*تیمار	۴	۶/۹	۰/۲۵
خطا	۲۴	۹/۸	۰/۱۹
مجموع	۳۹		
ضریب تغییرات(درصد)		۶.۷۴	۷/۵۵

^{ns} ، * و ** به ترتیب عدم وجود تفاوت معنی دار، تفاوت معنی دار در سطح ۵٪ و تفاوت معنی دار در سطح ۱٪.

جدول ۱۱- میانگین صفات زراعی گندم در تیمارهای مختلف (طی سالهای ۸۷-۱۳۸۴)

تیمار	عملکرد کل (دانه+کاه) (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	تعداد بوته در متر مربع	تعداد دانه در خوشه	وزن ۱۰۰۰ دانه (گرم)	ارتفاع گیاه (سانتیمتر)	طول خوشه (سانتیمتر)
T1	۲۳۵۲	۹۳۲	۲۹۶	۹/۶	۳۲/۱	۴۶/۲	۵/۸
T2	۲۶۶۲	۱۰۵۰	۲۸۷	۱۰/۹	۳۴/۵	۴۶/۹	۶/۲
T3	۲۴۹۱	۹۸۲	۲۸۲	۱۰/۸	۳۴	۴۵/۵	۵/۶
T4	۲۵۰۵	۱۰۳۰	۲۷۷	۹/۸	۳۵	۴۷/۵	۵/۸
T5	۲۴۷۲	۹۷۴	۲۸۲	۱۰/۳	۳۳/۱	۴۶	۵/۶

نتیجه گیری :

با توجه به افزایش ۷/۶ درصدی در عملکرد گندم در روشهای کم خاک ورزی و بی خاک ورزی نسبت به خاک ورزی مرسوم (گاواهن برگرداندار) و همچنین بهبود خواص فیزیکی خاک از جمله کاهش جرم مخصوص ظاهری خاک و مقاومت خاک و نیز افزایش سرعت نفوذ آب در خاک و با توجه به مشکلات استفاده از گاواهن برگرداندار جهت تهیه زمین گندم بعد از نخود (ایجاد کلوخه های زیاد و سفت و نیاز به خاک ورزی ثانویه بیشتر) و نیز با تامین کشاورزی پایدار، می توان خاک ورزی حفاظتی را جایگزین روش مرسوم نمود و به ترتیب اولویت از گاواهن قلمی، سیکلوتیلر، پنجه غازی و بدون خاک ورزی به جای گاواهن برگرداندار استفاده نمود.

منابع مورد استفاده:

۱. اسکندری، ا. ۱۳۷۶. گزارش نهایی طرح برآورد توان مالبنندی مورد نیاز گاواهن برگرداندار در عمقهای مختلف در شرایط دیم. انتشارات مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم.
۲. شفیع، س. ا. ۱۳۷۴. ماشین های خاک ورزی. انتشارات مرکز نشر دانشگاهی دانشگاه تهران.
۳. علیزاده، ا. ۱۳۷۸. رابطه آب خاک گیاه. چاپ اول. انتشارات آستان قدس دانشگاه امام رضا. مشهد. ۱۴۶-۱۴۹.
4. Anonymous. (1990). Farm resource management program. Annual report for 1990. ICARDA. Aleppo. Syria.
5. Anonymous. (1992). Farm resource management program. Annual report for 1992. ICARDA. Aleppo. Syria.
6. Arshad, M.A., Franzluebbbers, A. j., & Gill, K.S. (1999). Improving barley yield on an acidic Boralf with crop rotation, and zero tillage. Soil & tillage reseach. 50, 47-53.
7. Busscher, W. j., & Sojka, R.E. (1987). Enhancement of subsoiling effect on soil strength by conservation tillage. Transaction of the ASAE. 30(4): 888-892.
8. Dalal, R. C., Strong, W., Weston, M., & Cooper, E.J. (1998). Sustaining productivity of a Vertisol at Warra, Queensland, with fertilizer, no-tillage, or legumes. Wheat yields, nitrogen benefits and water-use efficiency of chickpea-wheat rotation. Australian Journal of Experimental-Agriculture. 38(5), 489-501.
9. Diekmenn, J., Bansal, R. K., & Moonroe, G.E. (1994). Developing and delivering mechanization for cool season food legume. Kuwer academic publisher. Netherlands.
10. Halvorson, A. D., Blak, A. L., Krupinsky, J. M., & Merrill, S. D. (1999). Dryland winter wheat response to tillage and nitrogen within an annual cropping system. Agron J. 91, 702-707.
11. Hemmat, A., & Eskandari, I. (2004). Tillage system effects upon productivity winter wheat-chickpea rotation in the northwest region of Iran. Soil & tillage Research. 78(11), 69-81.
12. Hemmat, A., & Eskandari, I. (2006). Dryland winter wheat response to conservation tillage in a continuous cropping system in northwestern Iran. Soil & tillage Research. 86, 99-109.
13. Kececioglu, R.G. (1967). Evaluation of different tillage equipment. P.H.D. University of Izmir, faculty of Agriculture. No 93. Izmir-Turkey.

14. Lopez-Bellido, L., M, Fuentes., Castillo, J.E. & E.J.Fernandez.(1996).Long-term tillage, crop rotation, and nitrogen fertilizer effects on wheat yield under rained Mediterranean condition. *Agronomy Journal*. 88 (5), 783-791.
15. Mejahed, E.I. & Sander, K. D. H.. (1998). Rotation, tillage and fertilizer effects on wheat-based rain fed crop rotation in semiarid Morocco. *Proceeding of third European conference on grain legumes. Opportunities for high quality, healthy and added-value crops to meet European demands. Valladolid, Spain*, 442-454.
16. Pikul, Jr., J. L., Ramig, R. E., & Wilkins, D. E. (1993). Soil properties and crop yield among four tillage systems in a wheat- pea rotation. *Soil & tillage Research*. 26, 151-162.
17. Smika, D.E. (1983). Soil water change as related to position of wheat straw mulch on the soil surface. *Soil Science Society of America Journal*.47: 988-991.
18. Triplett, Jr.G.B., Vandoren Jr D.M & Schmidt, B.L. (1968). Effect of corn straw mulch on no tillage corn yield and water infiltration. *Agronomy Journal*.60: 236-239.

Study on effect of different tillage methods on soil physical properties and wheat yield in a chickpea- wheat rotation in dryland areas.

Abstract

Dryland winter wheat (*Triticum aestivum* L.) is a major crop in the west region of Iran that is generally grown in rotation fallow or chickpea (*Cicer arietinum* L.). Information is limited on the success of more intensive dryland cropping systems with conservation tillage management. An experiment was conducted to determine the effect of five tillage systems on soil physical properties and crop yield in a winter wheat-chickpea rotation during a 3-year period on a silty clay loam in Tajarak Research Station (Kaboudarahang Township), Hamedan. Tillage treatments comprised conventional tillage (CT: mouldboard plow + disk), reduced tillage (RT: chisel plow + roller packer), minimum till (MT: sweep plow + roller packer), CYT: Cyclotiller + roller packer and no-till (NT: direct planting). A randomized complete block design with four replications was used. Some of soil physical properties consisting of: bulk density, cone index and permeability were measured. Also wheat yield and yield components were determined. Tillage treatments had no significant effect on bulk density, cone index and permeability. RT and CYT had lower bulk density between treatments, respectively. RT had higher permeability and NT had lower permeability. Mean grain yield over three seasons was 1050 Kg ha⁻¹ for RT, 1030 Kg ha⁻¹ for CYT, 982 Kg ha⁻¹ for MT, 974 Kg ha⁻¹ for NT and 932 Kg ha⁻¹ for CT. Average grain yields with conservation tillage were greater (7.6%) than grain yields using CT treatment. This study showed that a wide range of conservation tillage systems are adaptable for a intensive dryland cropping systems for the semiarid Hamedan areas. Therefore traditional system of moldboard plowing after chickpea could be replaced by conservation tillage systems that increase yield and will likely improve soil properties in the long term.

Keywords: tillage; Dryland; Soil physical properties; wheat- chickpea rotation.